

Mit hjerte brænder hedt som bål

Ukendt ca. 1350

Mit hjer - te bræn - der hedt som bål, og så det skal, pro lau - di - bus Ma - ri - e.
Hvad si - ger jeg, den sel - ge mand, som li - det kan, de hac vir - gi - ni - ta - te?
O lux et de - cus ho - mi - num, lux lu - mi - num, Ma - ri - a med dyd og from - me.

Vo - re min tun - ge gjort af stål, og hun hav - de mål to - tam - que vim so - phi - e,
Alle si - ne sor - ger hun for - vandt, som hun det fandt su - a be - ni - gni - ta - te.
Pe - re - ri - sti fi - li - um, et do - mi - num Jhe - sum den sig - ne - de blom - me.

måt - te jeg så bog ni - me, hanc lau - da - re vir - gi - nem, da vil - le jeg dig - te og ri - me.
Hun er vel vær - dig at pri - ses, tem - plum de - i tri - ni - tas, der al - le dy - der af ri - ses.
Gud lad os al - drig at skil - les, vir - ga les - se flo - ri - da, op - run - den som ro - se og lil - je.

Re - gi - na - rum re - gi - na et do - mi - na, hun lo - ves i al - len ti - me.
Ma - ie - sta - tis u - ni - tas es - sen - ci - e, den hø - vi - ske og den vi - se.
Da no - bis so - la - ci - um et gau - di - um, med magt og fuld - god vil - je.